

UTLANDSTJÄNSTGÖRING

Ulrika ger ovärderliga tips kring relationer och känslor i ny bok

Läs Ulrika Jonsson-Borggrens 360 dagar med Afghanistan och förbered dig.

Poliserna klappade varandra på axlarna. Då tänkte Ulrika Jonsson-Borggren: Jag är också med. Som anhörig.

Ulrika Jonsson-Borggren gick hem från det möte som var uppstarten på hennes man Mikaelns mission som polis i Sudan 2005. Hon var frustrerad. Det här var inte ett möte som förberedde henne och Micke, som hon säger, på hur de deras förhållande, hur det skulle se ut och fungera när han var borta och när han kom hem.

– Jag var en främmande fågel, säger hon.

RELATIONER KNAKAR

Poliserna klappade varandra på axlarna. Deras kvinnor, för det var mest kvinnor som anhöriga, de pratade om hur de skulle sköta huset, städhjälp, matleveranser och sådant som gör livet lättare när gubben är i Sudan.

Ulrika hade andra frågor. Som familjeterapeut visste hon att relationer kan knaka. Känslor kommer fram när mannen eller kvinnan är hundratals mil borta, när FN-polisens vardag kan vara en fråga om liv och död. Det går ingen igenom oförändrad. Hur påverkar det relationen hemma, under och efter?

På väg hem såddes första fröet till att skriva en egen bok i ämnet.

DIKTAFFON

Vintern 2013 bestämde sig Ulrika för att skriva boken, samtidigt som Micke ansökte om utlandstjänstgöring. Med hennes dagbok som stöd, med Mickes inlästa dagbok på diktaffon i Afghanistan som stöd, med intervjuer och

med tillgänglig forskning. Det blev en handbok för hur man får relationen att fungera när den andre åker på mission.

Jag träffar Ulrika och Micke på Drottning Victorias Örlogshem i Stockholm där de ska prata om boken för veteraner. Tåget från Göteborg där Ulrika och Micke bor är bara en halvtimme försenat, så jag får gott om tid med Ulrika före. – Jag brinner för detta, säger Ulrika.

RULLAR INTE PÅ

Det är helt uppenbart att hon brinner för detta. Ulrika är en drivande människa, lite annorlunda än andra anhöriga jag träffat. Inte passiv som många är, inte en som frågar "vad ska vi göra nu?". Som familjeterapeut vet hon också att relationer inte rullar på av sig själva.

Boken 360 dagar med Afghanistan, före, under och efter insats, handbok och tips vid utlandstjänstgöring, den fyller ett vakuum. Micke är en erfaren polis som har varit på mission i Kambodja, Angola, Östtimor, Sudan och Afghanistan. – Livet kom ikapp honom efter Sudan.

Det var en annan Micke som kom hem sommaren 2007. En Micke som Ulrika inte kände igen. Han var hård. Inte den vänlige Micke som åkt. Det här gick inte. Ulrika ställde honom inför ett val. Han går till psykolog. Vi går till psykolog. Vi skiljs. Också Mickes chef såg att något måste göras. Micke fick under en tid hjälp av psykolog. Det hjälpte. Nu föreläser de för Fredsbaskarna i Stockholm om boken och om hur man kan göra

för att hålla ihop ett förhållande när den andre är på mission.

– Jag skulle inte låta mig stoppas att skriva på för insats, säger Ulrika.

PÅ PRÄNT

När Micke frågade henne om det var okej att han skrev på för Sudan ville inte Ulrika stoppa honom. Men Sudan och Sydsudan är en farlig region med hänsynslöst dödande. Arbetsmiljön för en polis är hård. Det sätter spår. Det satte spår hos Micke.

Ulrika och Micke hade något att se fram emot under missionen. De träffades på Zanzibar, det blev fem förgyllda möten under Mickes ett och ett halvt år i Sudan. Men hemma i Göteborg var det en annan Micke.

Nu finns allt på pränt med två förord. Ett av Åke Roghe, polismästare i Gävleborg och Head of mission Afghanistan, EUPOL. Ett av Ann-Margret E. Ohlsson, soldat, veteran och som forskar om anhörigfrågor på högskolan i Kristianstad.

360 dagar med Afghanistan slutar i en matnyttig lista med tips. Det första är att du ska göra dig delaktig och vara nyfiken, sök information på nätet. Ställ öppna frågor utan att anklaga eller skuldbelägga. Det finns tolv till och är du nyfiken är det bara att beställa boken som är utgiven av Hjalmarsson och Högberg förlag.

Per Lunqe